

Dependència i maltractament d'ancians

Redacció TARDOR

Durant el segle XX hi va haver una revolució en la longevitat que es creu es prolongarà durant el s. XXI, de manera que dels 600 milions de persones grans que hi havia en la població mundial l'any 2.000, es passarà a uns 2.000 milions l'any 2.050.

Dintre d'aquest segment, són les persones amb edats superiors als 80 anys la que augmentarà més, passant dels 70 milions l'any 2.000 a més de 350 milions l'any 2.050.

Segons els estudis realitzats a Catalunya, concretament a la ciutat de Barcelona, el nombre de persones grans l'any 2.000 era del 21,9%, essent una de les ciutats europees més envellides. La majoria, sis de cada deu, són dones. A partir dels 85 anys, encara és més marcada la diferenciació entre sexes, representant les dones el 73%. A més, és precisament en aquesta edat quan les condicions econòmiques i d'habitatge són pitjors, juntament amb el fet que la vida social desapareix en la majoria de casos, donat que gairebé una quarta part viuen soles.

Es en aquest marc d'aïllament social, on l'únic lligam que tenen amb l'exterior és el seu cuidador/a, del qual depenen totalment, on poden aparèixer els maltractaments, sense que les persones grans afectades puguin rebre ajuda de ningú. Cada vegada està més verificat el fet que el maltractament dels ancians és un problema greu tant des d'un punt de vista social com de salut. En el nostre país, a la dècada dels anys 80, es va iniciar una

actitud de presa de consciència dels maltractaments centrats en els nens i adolescents en tota la seva amplitud. Durant la dècada dels 90, va ser la violència focalitzada en el gènere femení la que va centrar l'atenció. Ara, a l'inici del nou mil·lenni, és del tot necessari que es manifesti un interès, tant de la comunitat científica com dels professionals, de la política social i de la societat

en general sobre l'existència de greus situacions de maltractament i negligència en l'àmbit de les persones d'edat avançada. Una persona que no coneix els seus drets perd la seva autoestima i és fàcilment victimitzat. La primera conferència de consens sobre l'ancià maltractat celebrada a Almeria (1995) va ser una de les primeres manifestacions, a nivell de l'estat espanyol i des de l'àmbit estrictament professional, que va abordar els maltractaments als ancians amb rigor i visió crítica. Com resultats més rellevants d'aquesta trobada cal destacar l'elaboració del concepte de maltractament a les persones grans i la divulgació d'un resum bàsic que exposa la

situació del problema a Espanya amb la finalitat de sensibilitzar a totes les institucions de la nostra política social. Se centra en els següents punts:

a) **Desconeixem el que succeeix** ja que no hi ha estudis de prevalença ni d'incidència.

b) Els maltractaments **poden succeir en institucions i a la família**, els principals implicats de la qual són els cuidadors, ja siguin formals o informals. Així mateix el maltractament no és exclusiu de les classes socials desfavorides.

c) Es constata l'**absència** de disponibilitat de **legislació** específica de protecció a les persones ancianes enfront dels abusos. No obstant això, tenim l'obligació legal i ètica de notificar els fets en cas de sospita.

d) Tots els professionals que estan en contacte amb els ancians **han de parar esment als signes** i símptomes de **maltractaments**.

e) La prevenció i la intervenció es veuen dificultades a causa de la **negació i el desconeixement del problema**.

f) La **mateixa població** de gent gran **ha de conèixer els seus drets i deures**, així com els recursos que existeixen per poder plantar cara a situacions de maltractaments.

g) **Existeixen uns factors de risc** que tenen una relació directa amb l'increment de probabilitat de situacions de maltractaments.

h) És del tot necessari dedicar **més dotació pressupostària** per poder portar a terme investigacions sobre els maltractaments als ancians.

Tipologies

www.gentgran.org

El portal de la gent gran a Internet

